

[Knud Hansen.]

saadanne Konkurrenceforhold for Banerne, at de ikke kunde bære Driften. Der gøres Uret imod de Egne, som har Privatbaner, hvis de vedblivende skal bære disse Baners Underskud, medens de Egne, som har Statsbaner, er fri for en saadan Byrde. Jeg kan f. Eks. nævne, at de Kommuner, som Kolding—Trolldhede-Banen gaar igennem, i Tiden fra 1924 til 1. April i Aar til Dækning af Banens Underskud har udbetalt 990 000 Kr., altsaa rundt regnet 1 Million. Det er en Bane, der har stor Betydning for de fattige Egne, den gaar igennem, og det er en af de Privatbaner, som bør opretholdes. Men Kommunerne bør aflastes for en stor Del af de Byrder, de nu har at bære ved Dækning af Banens Underskud. Den Del af Underskuddet, som Staten skal dække, bør maaske føres paa Statsbanernes Konto. Det kunde muligvis bidrage til, at man fra Statsbanernes Side blev mindre aggressiv i Henseende til at kapre Trafik fra Privatbanerne.

Den højtærede Statsminister har i Aabningstalen meddelt, at der i denne Samling skal foretages Revision af Motorlovene og Færdselsloven. Jeg vil derfor ikke undlade at henlede den høje Regerings og Rigsdags Opmærksomhed paa den Resolution, som paa sidste Købstadmøde blev vedtaget vedrørende Fordelingen af Motorfondens Indtægter til Kommunerne. Resolutionen har følgende Ordlyd: „Købstadmødet henstiller til den høje Regering og Rigsdag, at der ved næste Revision af Motorlovene tages mere Hensyn til Købstæderne, end Tilfældet hidtil har været, saaledes at den Procent, der nu ydes Købstæderne af Motorfondens Midler, forhøjes og Købstæderne bliver ligestillede med Amts- og Sognekommuner vedrørende de Bidrag, der ydes af Motorfonden til særlige Arbejder“. Denne Resolution behøver ingen særlig Motivering. Der kræves ikke i den nogen Forret, der forlanges blot, at Købstadkommuner ligestilles med Amts- og Sognekommuner ved Fordelingen af Motorfondens Midler. Hidtil har Købstæderne med de nu gældende Fordelingsregler været stiftmoderligt behandlet.

Jeg har set i „Social-Demokraten“, at det staaende Færdselsudvalg har udarbejdet Ændringer til Færdselsloven. En af disse Ændringer, og det er vel nok den væsentligste, skulde gaa ud paa, at det fremtidig skal være tilladt at køre med en Fart af 80 km i Timen. Jeg nærer ingen Tvivl om, at hvis et saadant Forslag fremkommer, sker det efter et voldsomt Pres fra de meget anmassende Motororganisa-

tioner. Tidligere Forhandlinger her i Rigsdagen har vist, at Motororganisationerne stadig presser paa for at faa den tilladte Kørehastighed sat i Vejret. Ændringen til Færdselsloven om Forkørselsret paa Hovedvejene var, hvad der fra flere Sider blev gjort gældende, en Forløber for det nu bebudede Forslag om Ret til forøget Kørehastighed.

Jeg synes, den forfærdende Mængde Motorulykker, der sker, burde mane til Begrænsning af Kørehastigheden, i Stedet for at man ved en Tilladelse til større Hastighed ansporer til en endnu vildere Kørsel. De Afstande, der er i vort lille Land, gør ikke Tilladelse til forøget Hastighed paakrævet. Der var langt mere Grund til, at Rigsdagen krævede, at Justitsministeren og det Enhedspoliti, vi nu faar, skulde gøre, hvad der var muligt for at paase, at de nu gældende Kørselshastigheder ikke overskrides. Det er mit Indtryk, at det næsten kun er, naar der sker Ulykker, at de motorkørende tiltales for at have overskredet Kørehastighedsgrænserne. Det er demoraliserende, hvis Myndighederne kræver nogle Love strengt overholdt, men ser gennem Fingre med, at andre Love overtrædes i stor Udstrækning. En Tilladelse til større Kørehastighed vil utvivlsomt forøge Motorulykkernes Antal; Kendsgerningerne viser, at de fleste Ulykker sker under for stærk Kørsel. Jeg vil derfor henstille, at der ikke ved en eventuel Ændring af Færdselsloven gives Tilladelse til større Kørehastighed.

Der er ogsaa en stor Forskel paa den Maade, de Personer straffes, der snyder Socialkontorerne, og de Regler, hvorefter man træffer Forlig med eller dømmer de Folk, der snyder Skattevæsenet og Toldvæsenet. Jeg nærer ingen Tvivl om, at der handles i Overensstemmelse med de vedtagne Love, men Straffebestemmelserne i disse Love bør ændres, saa de kommer i mere Overensstemmelse med Straffebestemmelserne i andre Love.

Jeg skal paapege nogle Eksempler, som viser den skrigende Modsætning, der forekommer i Strafadmaalingen. En Arbejder i Vejen havde faaet Socialhjælp, men havde undladt at oplyse, at han, medens han modtog denne Hjælp, havde haft en Indtægt paa 125 Kr. Han blev ved Holsted Ret dømt til at tilbagebetale 108 Kr., som han havde modtaget i Socialhjælp, desuden blev han idømt 3 Maaneders Fængsel og fradømt de borgerlige Rettigheder i 5 Aar. Dommen blev appelleret til Vestre Landsret, der stadfæstede den.

Der er ingen Tvivl om, at der er dømt i Henhold til Loven, men der tages ganske